

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 19.000
	Letna inozemstvo	Lir. 30.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	28
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410	

Leto XXXIV. - Štev. 16 (1700)

Gorica - četrtek, 22. aprila 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Papež o „domači Cerkvi“

Apostolska spodbuda papeža Janeza Pavla II. »Družinska skupnost« (Familiaris consortio) je sad škofovske sinode o družini, ki je bila v Rimu od 26. septembra do 25. oktobra 1980; med drugimi škofi z vsega sveta je na njej sodeloval tudi ljubljanski nadškof dr. Lojze Šuštar.

V uvodu je papež sam zapisal: »Sinodalni očetje so mi ob sklepu zasedanja izročili obsežen spis predlogov, v katerega so zbrali sadove dni trdega dela. Enoglasno so me prosili, naj svetu povem, kako živo se Cerkve zanima za družino, in naj dam primerne napotke za prenavo pastorage na tem temeljnem področju človeškega in cerkvenega življenja.«

Sinoda je torej zaupala papežu, naj dokonča njeno delo, mu da primerno obliko in sklepe objavi. Javnost je nestrpnost pričakovala to apostolsko spodbudo in tisti, ki so spremljali delo sinode, so se že lotili primerjav, kje je šel papež dlje od sinodalnih očetov in kje ga njihova razmišljanja niso čisto prepričala.

Trinajst mesecev je sicer dokaj dolga doba, toda če se zamislimo v obširnost obravnavane snovi, je treba priznati, da je papež s svojimi najzgodnejšimi sodelavci to delo opravil zelo hitro. Ker je prislutil priporočilo sinodalnih očetov in ustanovil papeški svet za družino s pretežno pastoralnimi nalogami in inštitut za proučevanje zakona in družine pri Lateranski univerzi z znanstvenimi cilji, je delo sinode sklenjeno in začne se uresničevanje njenih sklepov.

LUČI IN SENCE SODOBNE DRUŽINE

Apostolska spodbuda je razdeljena na štiri glavne dele, ki jim je papež dodal še uvod in sklep. Prvi del nosi naslov »Luči in sence sodobne družine«. To poglavje je izjemno pomembno za razumevanje drugih, saj je v njem papež razgrnil ves zapleteni položaj, v katerem se je znašla družina: Med drugim je v tem poglavju razmišljal o tem, kako nastali položaj vpliva na oblikovanje vesti vernikov in kako doba, v kateri živimo, zahteva temeljito znanje. »Sinoda je na prvem mestu pravilno ugotovila, kakšni so božji načrti z zakonom in družino: vrniti se je hotela k izvorom, h Kristusovemu nauku.« V teh besedah je tudi ves smisel prizadevanj za prenavo družinskega življenja in družinske pastorale.

BOŽJI NAČRT O ZAKONU IN DRUŽINI

Kakor rdeča nit se je potem ta misel raztegnila na drugo poglavje, ki nosi naslov »Božji načrt o zakonu in družini«. Papež se je poglavlju najprej v resnico, da je človek podoba Boga, ki je ljubezen sama, zato lahko tudi zakonsko zvezo vrednotimo le z vidika zveze med Bogom in ljudmi. Ko je spregovoril o zakramentu zakona, je nanašal vrsto lepih misli o zvezi med Kristusom in Cerkvijo. Te misli imajo tudi visoko literarno vrednost. Poglavje je sklenil z mislijo na otroke, ki so sad zakona, in končno s krščanskim pogledom na devišstvo.

NALOGE KRŠČANSKE DRUŽINE

Najdaljše je tretje poglavje apostolske spodbude »Naloge krščanske družine«. Gotovo ima tudi največjo praktično vrednost, saj ga ni papež po naključju poudaril tudi v podnaslovu. Ze na začetek postavlja jasno in odkrito zahtevo: »Družina, postani to, kar si!«, potem pa razloži načrt poglavja, ki obsega oblikovanje medsebojne skupnosti v zakonu in družini, službo življenju, sodelovanje pri razvoju družbe ter sodelovanje družine pri poslanstvu Cerkve.

Krščanski pogled na zakon in družino je znan, papež tu samo osvetljuje in poudarja nekatere resnice: zakonska ljubezen je neločljiva, družina je nedotakljiva svetinja, ki mora biti prosta vsakršnih zunanjih pritiskov. Zanimive so strani, ki jih je papež posvetil pravicam in dolžnostim posameznih družinskih članov. Na prvo mesto je postavil ženo in mater, nato moža in očeta ter na konec pravice in dolžnosti otrok. V teh razmišljanjih je veliko toplino in spodbud za duhovno rast posameznih družinskih članov in družine kot skupnosti.

meznih družinskih članov in družine kot skupnosti.

Javnost je s posebnim zanimanjem čakala, kaj bo papež spregovoril o očetovstvu in materinstvu ter o službi življenju, ki je naloga družine. Janez Pavel II. je ostal pri stališčih okrožnice o posredovanju človeškega življenja (Humanæ vitæ), ki jo je napisal papež Pavel VI. Zdi se, da je nekatere stvari še bolj osvetlil in izostril. Tudi iz teh strani, ki so sicer zahvalne, diha velik humanizem in želja, da bi vrednote družine preživele tudi v času, ki jim ni naklonjen.

Socialna in cerkvena vloga družine sklepata to obširno poglavje. Posebej velja opozoriti na nekatera razmišljanja o družinski duhovnosti, zlasti še o odnosu do evharistije in zakramentalnega življenja.

DRUŽINSKA PASTORALA

Zadnje poglavje je izrazito praktično: »Družinska pastorala«. Papež govori o pripravi na zakon, pastoralni zakonci, o vlogi družine v župnijskih skupnostih, o skupnosti zakoncev in družin in še o marsičem. Poseben del apostolske pobude je namenjen dušnopastirskim delavcem, ki morajo biti spodbudjevalci in nosilci družinske pastorale.

Sklep tega poglavja pa govori o nekaterih »mejnih situacijah«, ki postavljajo pred družino in cerkveno skupnost dodatne težave. Čisto na koncu razmišlja o nepravilnih skupnostih, med katerimi so »pokusni zakoni«, skupno življenje brez zakonske zveze, katoličani v civilnih zakonih, ločeni zakoni, ponovne poroke ločencev. V teh posebnih primerih je potrdil uradna stališča Cerkve.

PRAVICE DRUŽINE

Za zaključek navedimo še pravice družine, kakor izhajajo iz listine, ki je bila izdelana na sinodi, papež pa jo je uvrstil v apostolsko spodbudo:

Vsak človek ima pravico ustanoviti družino in imeti na voljo sredstva, da jo lahko preživlja.

Vsak človek ima pravico imeti otroke in jih vzgajati.

Zasebnost družinskega življenja je nedotakljiva.

Družina ima pravico živeti svojo vero in jo posredovati tudi drugim.

Starši imajo pravico vzgajati otroke v skladu z lastno tradicijo ter verskimi in kulturnimi vrednotami.

Družina ima pravico do primerne stanovanja.

Družine se lahko združujejo med seboj in ustanavljajo svoje organizacije.

Mladoletni otroci imajo pravico do vse potrebne zaščite pred škodljivimi zdravili, pornografijo, alkoholizmom itd.

Starejši ljudje imajo pravico do dostojnega življenja in dostojanstvene smrti.

Družine imajo pravico do primerne zabave.

Družine se lahko preselijo in si ustvarijo boljše življenje.

Slovinci iz Belgije so v nedeljo 18. aprila pod večer telefonirali: »Srečno smo se vrnili. Najlepša hvala za vašo gostoljubnost in prijazni sprejem.«

Tako se je zaključila enotedenska turneja članov pevskega zbora »Slomšek« in folklorne skupine »Vesela mladina« iz Limburga v Belgiji po naši Primorski. Potovanje so začeli na velikonočni ponedeljek popoldne. Imeli so na voljo velik in izredno moderen avtobus za 66 oseb. Pot bi jih morala voditi skozi pomlad, toda od Belgije do Gorice so vozili skozi sneg in dež. Pač muhasti april. Posebno močno je snežilo v Kanalski dolini in se zato niso ustavili v Ukvah kot so imeli namen. Zaradi tega so bili v Gorici že v torek dopoldne. Vrli organizatorji se niso ustrašili: Povabili so jih v klet Štefana Vogriča (pri Levpuščkovih) v Podgori in jih namesto s kruhom in soljo kot stari Slovani pogostili z domačim vinom in pršutom. Gotovo jim je to šlo bolj v slast kot kruh in sol stari Slovani. Tam so jih pozdravili tudi zastopniki moškega zbora »M. Filej« in Zveze slovenske katoliške prosvete. Ti so jih potem spremljali na njihovi poti vse dni do slovesa v Steverjanu v soboto pod večer, posebno Viktor Prašnik in Zdravko Klanjšček.

Gostje so se namestili pri salezijancih in se odpočili za naslednje dni, saj so potovali z avtobusom 18 ur. Naslednji dan v sredo ob 11,30 je bil sprejem na goriškem županstvu. Poleg belgijskih gostov so bili navzoči tudi številni člani zbora »M. Filej« in ansambla Lojzeta Hledeta in še drugi. V imenu belgijske skupine je župana pozdravil g. Vinko Žakelj, ki je izseljenski duhovnik za Slovence v Limburgu in na Holandskem in je spremljal skupino na celi poti.

Županu je na kratko orisal položaj Slovencev v Belgiji in poudaril njihovo za-

vetnost za ohranjanje narodnih vrednot in materinega jezika sredi flamske družbe. Delajo pa to v prepričanju, da more človek rasti v resnično osebnost le iz pristnih narodnih in verskih korenin. Župana dr. Scarana je pozdravil tudi predsednik društva »Slomšek« Bernard Zobot, ki je prinesel tudi pozdrave in spominski dar župana iz Maasmechela, kjer ima sedež društvo »Slomšek«. Obema je s toplo besedo odgovoril župan dr. Antonio Scarano, ki je povzel misli župana iz Maasmechela, naj sliha kulturna srečanja res pomagajo k medsebojnemu spoznavanju evropskih narodov in k graditvi miru in boljše bodočnosti v Evropi in na svetu.

Sledila je še zakuska in prijazen govor. Celotno srečanje je na trak posnel Niko Klanjšček in ga je naslednji večer že oddajal Ljudski radio.

Po kosilu so se gostje podali na Tržaško, kjer so bili gostje Zveze cerkvenih pevskih zborov. Ogledali so si Miramar in grad sv. Justa. Toda mudilo se je, ker so zvečer imeli nastop pri Sv. Ivanu. Trst je našim rojakom postregel še z nečim drugim, namreč s pravo tržaško burjo, ki je tisti dan pihala izredno močno. Kljub temu je bila dvorana pri Sv. Ivanu polna. Čeprav oder v dvorani ni posebno velik, vendar so belgijski gostje izvedli celotni program, ki je bil precej dolg, nad dve uri.

Zbor je nastopil v mešani in moški zasedbi. Čuditi se je, na kako visoki ravni je ta zbor, če upoštevamo, v kakšnih izredno težkih razmerah deluje. Saj je bilo poudarjeno, da mora npr. dirigent Vili Rogelj prevoziti nad 200 km za vsako vajo. Podobno tudi pevci. Toda ljubezen vse premore, je zapisal že sv. Pavel, ljubezen do lepega petja in do narodnih izročil, ki so v tujini dražja kot v domovini. Morda je še bolj kot zbor presenetila folklorna

skupina, ki je v eno uro trajajočem programu izvajala slovenske ljudske plesne tako dovršeno, da je v Gorici nekdo rekel: »Mogli bi mirno nastopiti na katerikoli mednarodni reviji ljudskih plesov.« Seveda so bili del sporeda tudi pozdravi in izmenjava spominskih darov.

Bilo je že pozno ponoči, ko so se vrnili v Gorico k počitku. Naslednji dan v četrtek so se belgijski rojaki odpeljali na ogled Benetk. Vreme jim je bilo še precej naklonjeno. Pod noč so šli na večerjo k posameznim družinam. V veliki sprejemnici pri salezijancih se je zbralo toliko članov zbora »Mirko Filej« in Hledetovega ansambla, da je na koncu zmanjkalo gostov za vse, ki so jih želeli imeti pri sebi na večerji.

V petek dopoldne so se dame razpršile po Gorici za nakupe, saj je po goriških trgovinah toliko reči, ki mikajo zlasti ženski svet. Kosilo je bilo pri Sobanu v Jamljah. Tudi tu so bile kuharice izredno iznajdljive. Po kosilu so se vračali v Gorico prek Doberdoba in Debele grize (Vrh). Zeleni so videti »Doberdob«, slovenskih fanotov grob«. Toda na Debeli grizi so imeli tehnično okvaro pri avtobusu, da ni mogel naprej. A so se kmalu znašli: poslali so SOS v Rupo, na Peč, v Sovodnje in Gorico in je prihitelo toliko »rešilnih« avtomobilov, da so v kratkem času vse prepeljali v Gorico, dočim so še isti večer avtobus popravili, da je bil za naslednji dan narejen.

Zvečer v petek je bil nastop v Katoliškem domu v Gorici. Ker je dvorana prostorna in oder tudi, je tukaj prišlo celotno izvajanje, tako zbor kot folklorne skupine, še bolj do veljave. Kljub delavniku in kljub raznim »polenom« so prijatelji belgijskih rojakov napolnili dvorano. Kot že povedano, jim ni bilo žal tako zaradi lepega petja kot zavoljo presenetljivega nastopa folklorne skupine. Ob zaključnem prizoru smo našli na odru 13 mladih parov v slovenskih narodnih nošah.

Tudi v Gorici so bili razni pozdravi in izmenjava darov. Po nastopu v dvorani je bilo prijateljsko srečanje v spodnjih prostorih Doma. Kar niso se mogli ločiti in iti k počitku.

Sobota 17. aprila je bila dan slovesa. Ansambel Lojzeta Hledeta in pevci zbora M. Filej so pripravili slovo »Med borovci« v Steverjanu. Tu jih je najprej na županstvu pozdravil župan Slavko Klanjšček, ki je orisal stanje števerjanske občine. Zatem so imeli ob 13. uri mašo v števerjanski cerkvi. Maševal je g. Vinko Žakelj, ki se je zahvalil vsem, pohvalil pevce in mladino in jim priporočil, naj jim tudi domača kultura pomaga rasti v zrele krščanske osebnosti. Med mašo je belgijski zbor pel naše velikonočne pesmi in skoro vsi so pristopili k sv. obhajilu.

Po maši se je prav prilgel »piknik« med borovci. Veselo razpoloženje je nekoliko zmotil dež, ki je začel rositi. A pred njim so se umaknili v dvorano župnijskega doma, kjer so se mladi in starejši zavrteli ob zvokih domačega ansambla. Kar težko je bilo na koncu slovo, ali noč se je bližala in treba se je bilo ločiti od števerjana, od Primorske in od njenih ljudi. Za tolažbo po poti in za spomin doma so jim ostale steklenice briškega tokaja in merrlota.

To poročilo naj zaključim z besedami sv. pisma: »Kako lepo in prijetno je, če prijatelji bivajo skupaj.« Z rojaki iz Belgije smo preživeli skupaj lep velikonočni teden, ki bo nam vsem ostal v prijetnem spominu. Morda gostom še bolj kot nam, ker so se morali bolj truditi. Smemo tudi upati, da se bodo vezi med nami in njimi, ki so se začele plesti z gostovanjem moškega zbora »M. Filej« in ansambla L. Hledeta v Belgiji pred dvema letoma in so se sedaj utrdile, pletle naprej in bomo še doživeli slična dvostranska srečanja. Ta naj pomagajo zlasti nam zamejcem in zdomcem k medsebojnemu spoznavanju, prijateljstvu in utrjevanju v zvestobi do narodnih izročil in slovenske besede.

K. H.

Gostovanje rojakov iz Belgije

Sv. oče v Bologni

Trinajst ur se je zadržal preteklo nedeljo sv. oče Janez Pavel II. v Bologni, ki je nekaj spadal v papeško državo in je sedaj glavno mesto dežele Emilia-Romanja, ene najbolj »rdečih« v Italiji. Kljub temu pa je bil sv. oče v Bologni sprejet z veliko simpatijo ter ob velikih množicah ljudstva.

Svoj obisk je začel v romarskem svetišču sv. Luka nad Bologno, nato je obiskal cerkev sv. Dominika in se ustavil v baziliki sv. Petronija, ki je obenem stolnica bolonske nadškofije. Sprejel je pozdrav rektorje univerz v Emiliji, se srečal z redovniki v cerkvi sv. Petra in obiskal vojaško pokopališče San Lazzaro di Savena, kjer je pokopanih veliko Poljakov Andersove armade, ki je prva ob koncu druge svetovne vojne prodrla v mesto. Sv. oče se je ustavil tudi na kraju, kjer je prišlo na

železniški postaji 2. avgusta 1980 do strahotnega atentata, ki je terjal 85 mrtvih in nad 200 ranjenih. Papež se je zadržal pred ploščo z imeni ubitih žrtev ter se nekaj časa pomudil v zbrani molitvi. Dan je zaključil z večerno mašo na trgu VIII. avgusta, kjer se je zbralo nad sto tisoč oseb.

Na pozdrav komunističnega župana Zangherija je odgovoril, da je rad prišel v slavno bolonjsko mesto, ki ima častno preteklost in se odlikuje v sedanjosti po svoji dinamični dejavnosti. V svojih govorih je podčrtal pomen človekove osebe in presežnih vrednot ter ponovil poziv, ki ga je izrekel že ob svoji izvolitvi: tudi Bologna naj odpre Kristusu svoja vrata.

Tudi mladim, ki so bili na Piazza Maggiore, je sv. oče govoril o resnici, ki zaveda človeka. Ta resnica bi bila preklicana, če bi se odpravila razlika med dobrim in zlom in če bi se imenovalo človečanstvo to, kar je greh. V potrditev svojih besed je navedel terorizem in katerekolj vrste umor, kar velja seveda tudi za splav.

Sv. oče je omenil tudi sedanji spor med Argentino in Vel. Britanijo glede Malvinških otokov. Izrekel je željo, da bi prišlo do mirne poravnave spora brez prelivanja krvi.

V celoti je papež imel deset govorov. Dobro se je zavedal, da je Emilia-Romanja dežela s posebnim političnim in kulturnim vzdušjem. Ko je letos januarja v Vatikanu sprejel škofo te dežele, je med drugim dejal: »Pri vladajo ideologije in praksa, ki so odprte materialističnemu in uživaškemu pojmovanju življenja, katero je povzročilo zlasti gospodarsko blagostanje.« V takih razmerah pa je smisel za duhovne vrednote vedno ogrožen.

Čez človeka ni hujske divjačine, ako divjati brez pameti začne (škof A. M. Slomšek).

Spomenik žrtvam Jalte

Po 35 letih so Angleži le na nek način priznali svojo krivdo in soodgovornost pri množičnem izročanju protikomunistov komunističnim vladam v letu 1945. Gre za dva milijona vrnjenih Rusov, Kozakov in Jugoslovanov, številko, ki jo Angleži danes sami priznavajo.

Ze leta 1976 je skupina poslancev britanskega spodnjega doma dala pobudo za postavitve spomenika žrtvam jaltskih dogovorov. 6. marca letos je bil ta spomenik odkrit. Stoji nasproti Victoria-Albert muzeju na Thurloe Square, South Kensington.

Odkritje spomenika so med drugimi počastili poslanci konservativcev, laburistične in liberalne stranke. Od liberalcev je bil navzoč tudi njihov bivši predsednik Joe Grimmond. Spomenik je posvetil londonski protestantski škof, ni pa bilo na žalost predstavnika kardinala Humea. Ruski emi-

grantski zbor je pri tem zapel nekaj žalostink. Glavni govornik je bil sir Brain; ta je prvič v javnosti priznal britansko odgovornost pri vračanju antikomunistov, katerim se je zgodila vnebovpijoča krivica. Napis na spomeniku pa o tem še sramežljivo molči. Vsega naj bi bile krive komunistične vlade.

■ V zvezi s sporom glede Malvinških otokov je prišlo do izmenjave pism med Vatikanom in argentinsko vlado. Na papežev poziv, naj pride do mirne poravnave spora s pomočjo pogajanj, je predsednik Galtieri odgovoril, da si Argentina želi miru, a da se ne bo nikdar ponižala pred zahtevami, ki prihajajo iz ranjenega ponosa, zlasti še če se te zahteve opirajo na surovo uporabo sile.

Apostolstvo molitve je vedno sodobno

Apostolstvo molitve je največja organizacija vernikov katoliške Cerkve na svetu, saj šteje okrog 45 milijonov članov, raztresenih skoraj po vseh katoliških deželah. Zato ni čudno, da jo je papež Pavel VI. imenoval »veliko družino molitve«. Člani Apostolstva molitve izprosijo od Boga s svojimi molitvami in žrtvami pravi dež milosti na delo Cerkve po vsem svetu.

NASTANEK

Apostolstvo molitve je nastalo v Franciji, v nekem jezuitskem kolegiju, kjer so se kandidati na duhovniški stan s študijem in molitvenim življenjem pripravljali na svoje bodoče pastoralno delo. Ko so prihajala v kolegij pisma jezuitskih misionarjev, ki so v daljnih deželah spreobračali nekrščene in ustanovljali ter utrjevali med njimi cerkvene postojanke, se je v teh pripravnikih zbudila neka »sveta zavist«, ker se jim je zdelo, da zapravljajo z mirnim študijskim življenjem dragoceni čas. Radi bi šli čimprej na svoje postojanke in tam pridobivali ljudi za Kristusa. Tedaj jim je njihov duhovni voditelj dal veliko misel. Rekel jim je, da morejo tudi sami kot študentje, čeprav daleč od misionarjem pri njihovem težkem delu. Studentje so navdušeno sprejeli zamisel in pobudo duhovnega voditelja. Tako je nastalo prvo središče Apostolstva molitve. In temu so sledila naglo druga, najprej v Franciji, nato po ostali Evropi in po vsem svetu. Papež Pij IX. je leta 1849 Apostolstvo molitve potrdil in obdaril s odpustki, Leon XIII. pa ga je leta 1896 še spopolnil.

CILJ APOSTOLSTVA

Po drugem vatikanskem koncilu so izdelali nova pravila Apostolstva molitve v duhu koncilskih odlokov. Udom predlagajo naslednji program: najprej vsakdanje darovanje. To pomeni, da naj se udaje darujejo vsak dan skupaj s Kristusom, ki se neprestano daruje na naših oltarjih nebeskemu Očetu. Potem češčenje Jezusovega srca in posvetitev Jezusovemu Srcu. Potem vsakdanjo udeležbo pri sv. maši, če je mogoče in prejem sv. obhajila. Nato češčenje Matere božje. Marija je bila namreč tesno povezana s Kristusom Odrašenikom. Zato naj gojijo člani Apostolstva molitve sinovsko ljubezen do nje. Posnemajo naj jo v čednostih. Zatekajo naj se k njej kot posrednici k Sinu. Njej na čast naj zmoliyo vsak dan en del ali vsaj eno desetko rožnega venca.

Apostolstvo molitve želi, da bi vsi njegovi udje čutili s Cerkvijo. Če hočemo, da bo mogla Cerkev vršiti svoje poslanstvo in vse ljudi zediniti s Kristusom, morajo njegovi udje gojiti ljubezen do nje in biti deležni njenih skrbi. Zato naj vsak dan darujejo svoje življenje v vse namene, ki jih po Apostolstvu molitve sv. oče predloži vsak mesec. Nameni, ki jih razlaga brošura AM, nas seznanjajo z velikimi problemi Cerkve. To pa nam daje pobudo, da z njo vedno bolj čutimo in jo podpiramo z molitvijo in žrtvami.

In končno želi AM, naj se njeni člani še posebej posvečajo molitvi, tako ustni kot premošljivalni. Potrebe človeštva so namreč vsak dan večje in Bog daje svojo milost, svojo pomoč predvsem po molitvi. Hrano za svojo molitev naj črpajo člani iz sv. pism. In kadar se jim nudi prilžnost, naj se radi udeležijo kake duhovne obnove ali opravijo duhovne vaje, ki so visoka šola molitve in zedinjenja z Bogom.

VODSTVO

Vrhovni predstojnik AM je jezuitski general. On imenuje v vsaki deželi svojega narodnega namestnika, ki skrbi za širjenje in delovanje AM v tisti deželi. Poleg tega ima ali vsaj bi morala imeti vsaka škofija svojega škofijskega voditelja in vsako posamezno središče svojega krajevnega voditelja, ki je redno župnik ali kaka druga oseba. V Sloveniji je bil narodni voditelj jezuit Pavel Berden, ki je umrl lani pred božičem. Sedaj je prevzel njegovo mesto jezuit dr. Franc Zupančič. V Gorici in v Trstu sta škofijska voditelja dva italijanska jezuita. Med Slovenci pa skrbita za AM msgr. Franc Močnik in župnik Jože Kunčič.

VSAKDANJE DAROVANJE SRCU JEZUSOVEMU

Darovanje lahko opravimo s posvetitvijo »Božje Srce Jezusovo«, ki je nastajena na prvi strani vsakega lističa z razlago mesečnih namenov AM. Lahko pa opravimo darovanje tudi s svojimi besedami, da le izrazimo misel: vse, kar bom danes delal in trpel, naj bo združeno z molitvijo, delom in trpljenjem Jezusovega skrivnostnega telesa, to je Cerkve in njej v korist. Lahko se tudi kar na kratko izrazimo z zdihljajem: »Vse zate, presveto

Srce Jezusovo! Prav s tem zdihljajem lahko ponovimo ali ponavljamo med dnevnimi svojimi darovanjem.

Lo-pa-hong je bil kitajski bankir, katoličan. V njegovi glavi so se motali računi, pogodbe, valute, obrazi. Ko je hodil po ulicah, je skozi pisano šaro svojih misli večkrat ponavljal: Pridi k nam tvoje kraljestvo. Misli je na Kristusa. Molil je za vse ljudi, ki jih je srečaval, molil za svojo veliko domovino Kitajsko. Tudi v banki ga je pomirjevalo, ko je sredi poslov v duši ponavljal: Pridi k nam tvoje kraljestvo. Podobno tudi mi lahko ponavljamo večkrat na dan med svojimi opravili in skrbmi: Vse zate, presveto Srce Jezusovo!

Posvetiti se Srcu Jezusovemu, pravi Leon XIII., ne pomeni nič drugega kot popolnoma se predati v službo in v dar Jezusu Kristusu, kajti vse češčenje, ki ga izkazujejo božanskemu Srcu, gre Kristusu, našemu Gospodu samemu. Posvetiti se Srcu Jezusovemu pomeni izročiti sebe, vse kar smo, imamo, moremo in znamo, svoje misli, besede in dejanja, telo in dušo ljubezni Jezusovega Srca.

KAKO JE MED SLOVENCIMA NA GORIŠKEM IN TRZASKEM

Skoraj vse slovenske župnije dobivajo lepake, listke in brošure z razlago mesečnih namenov Apostolstva molitve. In seveda tudi molijo po teh namenih. V župniji Sv. Križ pri Trstu npr. molijo vsak dan po maši vsi skupaj posvetitvijo molitve in preberejo tudi vse tri mesečne namene. Nato dodajo še prošnjo k mesečnemu zavetniku in kratko molitev za duhovnike, ki je na prvi strani mesečnega listka. Tudi v šoli molijo večkrat skupaj z otroki posvetitvijo molitve. Bolnikom nosijo listke z mesečnimi nameni in jim priporočajo, naj molijo vsak dan posvetitvijo molitve, naj darujejo svoje molitve in trpljenje Bogu po namenih AM. In mnogi to tudi delajo. Tako opravljajo veliko dobro delo in posvečujejo sebe in druge.

J. K.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Tudi proti lakoti se ne sme manifestirati na Vzhodu

Skupine mladih radikalov iz zahodne Evrope (italijanski, španski, francoski, belgijski in nemški) so v nedeljo 18. aprila priredile v raznih prestolnicah vzhodne Evrope vrsto mirolnih demonstracij za razorožitev in proti lakoti v svetu. Radikalci so prišli v vzhodne države s turističnimi vizumi. V Moskvi, vzhodnem Berlinu, Pragi, Budimpešti, Bukarešti in Sofiji so razgrnili napise z gesli »Kruh, življenje in razorožitev« ter mimoidočim razdeljevali letake zoper oboroževanje ter lakoto v svetu. Pri tem mirolnim protestu je bilo aretiranih 23 demonstrantov. V Mokvi sta bila priprta dva Italijana, pa nato izgnana iz države, v Bolgariji pa so pripravili štiri Italijane, ki so prišli iz Trsta. Se najbolje je šlo radikalcem v Bukarešti, kjer jih je sprejel mladinski predstavnik centralnega komiteja romunske komunistične partije in jim celo omogočil, da so svoj nastop utemeljili po krajevni televiziji.

Jubilej najstarejšega kardinala

Dekan kardinalskega zbora Carlo Confalonieri je dopolnil 90 let življenja. Bil je tajnik papeža Pija XI. in vršil razne druge odgovorne službe pri vodstvu Cerkve. Za kardinala ga je imenoval papež Janez XXIII. Nekaj let je bil škof v mestu L'Aquila. Kot kardinal je vodil Kongregacijo za imenovanje novih škofov.

Sovjetski list poziva k borbi zoper vero

Glasilu sovjetske mladine »Komsomolskaja pravda« je objavilo poziv na odločno neposredno borbo proti religiji in zavzetostjo propagando za ateizacijo sovjetske mladine. Opozorilo je tudi na povečanje števila cerkvenih porok v Sovjetski zvezi, zlasti v Litvi. List nadalje poroča, da so v glavnem mestu Litve, Vilni, lanj zaradi cerkvene poroke izključili iz komunistične partije 19 oseb. Glasilu poudarja, da sta komunizem in vera nezdržljiva. V listu je tudi zapisana optimistična napoved, da bo vera čez 12 let sama od sebe prenehala, kot je to Lenin predvideval že leta 1917. Toda kljub temu je potrebna čujnost. Na koncu glasilu piše, da ima v »SZ vsakdo pravico svobodno verovati v Boga tako dolgo, dokler to ne škoduje njegovemu delu«.

★ V začetku preteklega tedna je predsednik vlade Spadolini obiskal mesto Portoferraio na otoku Elbi in pozval politične

Mladinski manjšinski seminar v Belgiji

Mladinska komisija Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti, ki je imela svoj občni zbor 8. aprila letos v Burg-Reulandu (nemško govoreči predel Belgije), je bila na svojem seminarju, ki so se ga udeležili predstavniki 11 narodnostnih skupnosti tudi seznanjena z novostmi glede desetletnega demokratičnega boja Slovencev v Italiji za zakonsko zaščito lastnih pravic v duhu vesoljne izjave o človekovih pravicah, mednarodnih in dvostranskih pogodb in ustavnih načel italijanske republike.

Ta zveza je pregledala položaj slovenske manjšine ob svojem seminarju v Trstu leta 1980, stalno pa jo seznanja z dogajanjem mladinska sekcija njenega dejavnega člana, Slovenske skupnosti.

Dejstvo, da se je pred časom začela v senatu italijanske republike zakonodajna pot za sprejetje globalnega zaščitnega zakona za slovensko narodnostno skupnost v Furlaniji-Juljski krajini, je torej zelo velikega pomena.

Mladinska komisija Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti izraža pričakovanje, da bo Italija v najkrajšem času sprejela pravičen zakon, ki bo izpolnil zahteve Slovencev v Italiji, ki imajo naravno in juridično pravico, da se priznajo njihove osnovne pravice.

To je besedilo resolucije, ki so jo udeleženci letošnjega mladinskega mednarodnega seminarja v jugovzhodnem delu Belgije sprejeli glede položaja Slovencev v Italiji. Seminarja v Burg-Reulandu se je za včlanjeno mladinsko sekcijo SSK udeležilo pet mladih. Prisotna je bila tudi tričlanska delegacija Koroške dijaške zveze iz Celovca.

Večletni podpredsednik Mladinske komisije Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti (FUENS) Ivo Jevnikar, ki tokrat ni več kandidiral za mesto v vodstvu, je v imenu Slovenske skupnosti prebral krajše poročilo o zadnjem dogajanju v zamejstvu in v Rimu, predvsem v zvezi z naporji za globalno zaščito, s po-

stopkom v parlamentu, z delom »rimske komisije«, izbruh narodne nestrpnosti v Trstu in podobno. Popolnejši prikaz tokrat ni bil potreben, saj so se predstavniki mladinskih organizacij, ki so včlanjene v FUENS, neposredno seznanili s slovensko problematiko na seminarju pred dvema letoma v Dragi.

O najnovijem dogajanju na Koroškem so poročali koroški predstavniki, ki so en večer uporabili tudi za prikaz koroške zemlje z diapozitivi.

To poročanje je sodilo v že ustaljeni del seminarja, ko vsako leto prisotne delegacije predočijo svoj položaj. Pri poročanju o stanju manjšin je vzbudila pozornost prisotnost predstavnika Laponcev na Švedskem. Veliko je bilo tudi razpravljanja o dogajanju na Kosovu.

Osrednja pozornost mladinskega manjšinskega seminarja, ki je bil od 5. do 8. aprila, pa je bila naravno posvečena položaju gostiteljev: nemško govorečih Belgijcev, ki jih v FUENS zastopa mladinski odsek PDB (Stranka nemško govorečih Belgijcev). Več predavanj, srečanja in pa celodnevni poučni izlet so udeležencem prikazali usodo 65.000 glave skupnosti, ki je bila od leta 1815 do mirovne pogodbe po prvi svetovni vojni del Prusije oz. Nemčije, pozneje pa je kot manjšina prešla pod Belgijo, kjer je doživljala poskuse asimilacije, notranje spore ob razhajanju z že nacistično Nemčijo, psihološki udarec ob nemški zasedbi nevtralne Belgije, neložljive prvih povojnih let, nov polet ob ustavnih reformah v Belgiji v začetku sedemdesetih let, ko so Flamci, Valonci in tudi Nemci v državi dobili novo pravno ureditev za jezikovne in kulturne pravice (uradna veljava vseh treh jezikov, »sveti kulturnih skupnosti« za vsako narodnost z zakonodajno in upravno oblastjo ipd.).

Na manjšinskem seminarju je bilo tudi zasedanje glavnega odbora. Na razpolago je bil čas za medsebojno spoznavanje in družabnost, čeprav je bil program zelo natripan. Občni zbor je zadnji dan sprejel resolucije o položaju Nemcev v Belgiji, Slovencev v Italiji, o problemih Kosova in o življenjskih vprašanjih Laponcev. Govor je bil tudi o spremembah statuta. Na novo sta bili sprejeti v Mladinsko komisijo FUENS predstavniki Nemcev v Alzaciji in Retoromanov ali Ladincev iz Švice. V novem odboru so: Christel Petersen (Frijzika iz ZRN - predsednica, Franc Wakounig (Koroška) in predstavnik Alzacianov - podpredsednika, tajnik je ostal Nemeč iz Belgije Gerd Henkes.

Iz slovenske Koroške

Spominska svečanost ob 40-letnici izгона koroških Slovencev

V nabito polni dvorani celovškega Doma glasbe je bila v nedeljo 18. aprila spominska svečanost ob 40-letnici nasilnega izгона koroških Slovencev, ki se je udeležilo nad 1.500 oseb, nastopalo pa je 150 članov slovenskih prosvetnih društev. Svobodnost sta prisostvovala tudi celovski škof Egon Kapellari in deželni glavar Leopold Wagner, ki pripada socialistični stranki.

Ta je nenapovedan spregovoril in požval navzoče, naj se ne ukvarjajo toliko s preteklostjo, ampak bolj posvetijo sedanjosti. V tej sedanjosti naj pride do »dokončne sprave in novega pojmovanja svobode«. Izgon koroških Slovencev, ki je bilo »nesmiselno in blazno dejanje« pa se ne sme naprtiti ljudem sedanjega časa. Za večino nemško govorečih Korošcev je po njegovem mnenju enakopravnost koroških Slovencev nekaj samo po sebi umevnega. Tudi 7. člen avstrijske državne pogodbe da je izpolnjen, koroški Slovenci pa da uživajo na nekaterih področjih več pravic kot drugi. Wagnerjev govor je vzbudil med poslušalci v dvorani precej nevolje in so ga ob koncu krepko izžvižgali.

Uradna govornika sta bila predsednika obeh slovenskih organizacij dr. Matevž Grlic in dr. Franci Zwitter. Ta dva sta trdila prav nasprotno od Wagnerja: določila avstrijske državne pogodbe do sedaj niso bila izpolnjena, zato je treba storiti vse, da se avstrijska manjšinska politika na bo več razvijala v smeri asimilacije Slovencev.

V kulturnem programu so pevci in recitatorji v besedi in pesmi prikazali usodo slovenskih pregnancev. Nastopili so tudi preživeli iz nekdanjega slovenskega zbora v dachauskem taborišču pod vodstvom svojega ustanovitelja Valentina Hartmana. Naravno so bili deležni velikega aplavza. Vsa prireditev je bila odlično izvedena in je navdušila vse navzoče.

Iz Slovenije

Slovenski komunisti so zborovali

V Ljubljani se je zaključil 9. kongres Zveze komunistov Slovenije. Za novega predsednika osrednjega odbora je bil izvoljen inž. Andrej Marinc, odbor pa sestavlja 94 članov.

Ključno vprašanje v debati se je sukalo o tem ali in v kolikšni meri delavci že odločajo o družbenem kapitalu. Pri tem se je ugotovilo, da se pojavljajo protisocialistične in protisamoupravne težnje. Slovenski komunisti se bodo še naprej borili za vodilno vlogo delavskega razreda in se bodo spopadli z vsemi, ki bi poskušali delavcu odvzeti odlično samoupravno besedo.

V zaključnem dokumentu je tudi popravek, ki zadeva odnos do vere. »Komunisti spoštujejo človekovo versko prepričanje in zavračajo vsakršno težnjo, ki postavlja religijo nasproti socializmu ali socializem nasproti religiji. Oboje vodi k političnemu ločevanju vernih in neverujočih delovnih ljudi v škodo skupnih socialističnih interesov.«

Takoj po kongresu se je novi osrednji odbor sestal v dvorani Cankarjevega doma. Novi tajnik je postal Miha Ravnik, novi predsednik Andrej Marinc pa je v sklepnem govoru med drugim dejal: »V prihodnje bo marsikateri napredek nekoliko počasnejši in boj, da pridobljeno ohranimo, trd. Dozoreva zavest, da niso samo materialne dobrine vsebina socializma. Gre za mnogo več: za bogastvo medčloveških odnosov in da bo naše življenje še bolj svobodno, kulturno in humano.«

Slovenci po svetu

Se en Slovenec škof v Sev. Ameriki

Iz ZDA je dospela vest, da je sv. oče Janez Pavel II. imenoval za pomožnega škofa v Clevelandu msgr. Edvarda Pevca. Novi škof je v Ameriki rojen Slovenec, ki precej dobro govori tudi slovensko. Sedaj je bil rektor semenišča, prej pa župnik v fari sv. Vida v Clevelandu, ki je največja slovenska župnija v tem mestu. Ko so škofski igralci in ansambel Lojzeta Hledeta bili v Clevelandu, je ob njihovem nastopu bil navzoč tudi župnik Edvard Pevca, ki je pa kmalu zatem pustil župnijo, da prevzame vodstvo semenišča. V župniji je užival sloves dobrega in učnega duhovnika. Gdč. Pavla Rijavec je bila pri njem za tajnico v pisarni. Ze takrat se je v Clevelandu govorilo, da je msgr. Pevca kandidat za škofa.

Novemu škofu naj gredo tudi naše čestitke in molitve.

Popravljen krivica

Po 22 letih je bila madžarskemu prelatu Gellertu popravljen storjena krivica. Papež Janez XXIII. ga je 23. septembra 1959 imenoval za upravitelja škofije Pecs. Oblasti pa so prepovedale, da bi vršil službo upravitelja. Papežev odposlanec L. Poggi je končno dosegel, da je sv. oče lahko imenoval Gellerta za pomožnega škofa sedanjemu škofu v Peci. Škof Gellert je sedaj star 71 let.

Kamenčki

Od kod informacije radijski postaji Trst A?

Zgodilo se je v četrtek 15. aprila, da je tržaška radijska postaja Trst A (to je postaja v slovenskem jeziku) v jutranjih poročilih ob 7. in 8. uri poročala, da bo zvečer, tj. v četrtek 15. aprila, ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici »kulturni večer« Slovencev iz Belgije. Zvečer so nekateri ljudje izven Gorice res prišli, da bi se udeležili tega »kulturnega večera«. Seveda »večera« ni bilo, kajti v 13. številki Katoliškega glasa z dne 1. aprila je bila slika folklorne skupine iz Belgije z opombo, da bo nastopila v Katoliškem domu v Gorici v petek 16. aprila. V naslednji številki istega lista z dne 8. aprila je bil velik dvokolonski oglas in pa članek na 1. strani, kjer je rečeno, da bodo belgijski rojaki imeli koncert in nastop folklorne skupine v petek 16. aprila ob 20.30. Pač pa je res, da je Primorski dnevnik v sredo 14. aprila prinesel kratko obvestilo, da bodo Slovenci iz Belgije imeli »kulturni večer« v četrtek 15. aprila ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

Zato nastaja vprašanje, od kod črpa tržaška radijska postaja svoje informacije, ki jih posreduje svetu. Je bilo to malomarno poročanje v Primorskem dnevniku in na tržaškem radiu naključno ali namerno? (r+r)

Ob smrti msgr. Velcija

Mirno kot je živel je na belo nedeljo 18. aprila zvečer zaspal v Gospodu goriški kanonik msgr. Giuseppe Velci (Velcich). Sestra redovnica ga je našla v naslonjaču kot da bi spal.

Pokojni monsignor je bil doma s Krka, kjer se je rodil 15. decembra 1893. Njegov oče je bil uradnik pri gozdarski upravi in kot tak je bil premeščen v Bovec. Mati se je pa ustavila v Gorici, kamor je pozneje prišel tudi oče. Tako je mali Giuseppe ostal v Gorici in postal Goričan v polnem pomenu besede. Tu je namreč dokončal gimnazijske študije in tu je ostal pozneje kot duhovnik do smrti.

Po končani gimnaziji je odšel v Innsbruck na teološko univerzo, ni pa dosegel doktorske diplome, ker ga je nadškof Sedej poklical domov v Gorico, češ da po potrebuje duhovnikov in ne doktorjev. Posvečen je bil v Innsbrucku 26. junija 1917. Po vrnitvi v Gorico je bil najprej kaplan v Furlaniji, nato pa je prišel v stolnico za vikarja. V mestu je kmalu razvil živahno dejavnost z mladino. Postal je glavni pomočnik Alojziju Fogarju pri delu v Katoliški akciji. Z msgr. Fogarjem sta si ostala velika prijatelja do nadškofove smrti. V njegovi sprejemnici je bila Fogarjeva slika na častnem mestu. Stari člani KA v Gorici se še danes z navdušenjem spominjajo tistih časov po prvi svetovni vojni, ko sta mladino vodila Alojzij Fogar in Giuseppe Velci.

V stolnici se je uveljavil kot dober pridigar, ki je znal preprosto in učinkovito govoriti. Tu sta sodelovala z msgr. Mirkom Brumatom, ki je bil istočasno vikar za slovenske vernike. Oba sta zelo razgibala versko življenje v župniji. Leta 1935 je postal stolni kanonik. Po vojni je od 1945 do 1963 tudi vodil kot župnik stolno župnijo. Starejši duhovniki se ga spominjamo kot profesorja cerkvene umetnosti in cerkvene zgodovine v gimnaziji in v bogoslovju. Pod apostolskim administratorjem Sirottijem je bil nekaj časa tudi ravnatelj bogoslovja. Poleg tega je vršil v škofiji še druge odgovorne službe. Med drugim je bil pospeševatelj beatifikacije avstrijskega cesarja Karla I. Nazadnje je postal dekan stolnega kapitlja. Zaradi starostne oslabelosti je zadnja leta pustil službe in se umaknil v pokoj v hišo »Villa Verde«. Tam ga je srečala smrt, na katero je bil vedno pripravljen. Se za življenja si je določil grob na pokopališču in si zložil napis na spomeniku.

Pok. msgr. Velci je bil izrazita duhovniška osebnost. Z dalmatinskih otokov doma je bil zelo čustven, kar ga je kdaj za-

neslo, da je ponavljal s sv. Hieronimom: »Parce mihi, Domine, quia Dalmatus sum.« (Prizanesi mi, Gospod, saj veš, da sem Dalmatinec). Sicer pa je bil izredno dober, v šoli še preveč, tako da je težko obvladal mlade študente. Po zadnji vojni so se mu posebno smilile benediktinske redovnice v klavzuri na otoku Krku. Pomagal jim je, kolikor je mogel. Osebo jim je s takšnim vzdušjem vsakovrstno pomoč. Malo pred smrtjo je prijateljem povedal, da je bil na Krku vsaj dvestokrat. Na teh potovanjih prek državne meje je seveda doživel to in ono, ali s svojo odkritosrčnostjo se je vedno izmazel iz vseh težav.

Veliki prijatelj msgr. Mirka Brumata je bil prijatelj tudi Slovencev. Prav za časa njegovega župnikovanja smo vpeljali v stolnici razne pobožnosti za slovenske vernike, ki jih prej ni bilo, npr. šmarnice in vstajenjsko procesijo na vel. noč. Ko smo za novo leto 1944 dobili slovensko mašo ob 9. uri v cerkvi sv. Ignacija je v tedniku »Idea del Popolo« napisal članek: »Ci volevano le bombe...«, da smo namreč Slovenci v Gorici dobili tudi eno pozno sv. mašo.

Pogreb je bil v stolnici v sredo 21. aprila. Pokojnega msgr. Velcija bomo ohranili v lepem spominu vsi njegovi nekdanji dijaki in tudi verniki stolne župnije. Naj v miru počiva na božji njivi v grobu, ki si ga je sam izbral.

Kazimir Humar, stolni vikar

Pogovor med slovenskimi škofi in predstavniki Celjske Mohorjeve družbe

O problemih, ki so nastali ob Mohorjevi družbi v Celju, je tekla pogovor, ki ga je vodil ljubljanski nadškof 3. februarja letos v škofijski palači v Ljubljani. Prisotni so bili vsi slovenski škofje, podpredsednika Družbe dr. Zmaga Kumer in Viktor Smolej, tajnik prof. Rafko Vodeb in dva odbornika prof. Franca Vodnik in Franc Kimovec-Ziga, ki je zastopal SZDL.

Iz zapisnika, ki so ga dobili poverjeniki Družbe lahko razberemo nekatere zanimivosti:

— Pokrovitelj je vsakokratni ordinarij mariborske škofije. (Po družbinih pravilih bi to torej moral biti škof Kramberger, je pa ostal škof Grmič.)

— 8. člen govori o »socialistični zavesti« in »naprednem krščanskem prizadevanju«. (Predstavniki Družbe so sicer to skušali na nek način opravičiti, vendar so obljubili temeljitejšo obrazložitev v »Glasniku«. Moti pa v zapisniku stavek: »Tudi sedaj je predsednik verske komisije nadškofu izrazil željo, da sedanje vprašanje okoli MD razrešimo čim bolj ugodno.« (S tem se je potrdila upravičena bojazn, da je MD v Celju že v režimskih vodah!)

— Iz več strani (od poverjenikov) je prišla zahteva, da bi v odboru bil prisoten predstavnik slovenskih škofov. Ta točka je odpadla, ker je jasno (tako obrazložuje jo), da škofje kot taki ne morejo delegirati svojega zastopnika v odbor MD. Lahko pa pridejo v odbor kot delegati. Izgovarjajo se, da bi sicer škofo lahko povabili na svoje seje.

— O knjižnem načrtu je bilo največ besed. Letos je MD dobila 23 pisem, od tega štiri skupna in ostala posamična. Sporen je članek v koledarju »Ob 40. obletnici OF Slovenije«. Duhovniki so dobivali ne ljube očitke s strani naročnikov, kaj pravzaprav priporočajo. Prav tako je prišlo do

ostre reakcije v mariborski škofiji na članek dr. Rajhmana o škofu Krambergerju, kjer je zapisano: »Vsekakor (misli na novega mariborskega škofa) ne bo mogel mimo vsega, kar je škofija (mariborska) v pokoncilskih razmerah z obema škofoma Maksimiljanom in Vekoslavom dosegla, saj ni mogoče zavreti rasti, ki je že tako bujno pognala: osveščenost vernih ljudi, njihovo zavzeto sodelovanje v župnijskih svetih in pri obnovi občestev..., pa tudi rastoče zanimanje za družbene probleme in s tem vedno bolj zavestno vraščanje v socialistično družbo.« Sicer so tudi priznali, da je tajnik ali drugi odborniki dobili nad 50 pisem. S tem je vsekakor vprašljiv obstoj Družbe. Število prednaročil v letu 1981 je padlo za 3.000. Razpečali so 44.600 izvodov redne zbirke. (Meja gospodarske donosnosti je 40.000 izvodov). 1. maja poteče rok za zbirko za 1983. Kot se že ve, je letos znatno padlo število prednaročnikov.

Nekaj pa je seja pokazala: »Nihče se ne strinja, da bi MD smela propasti. Gotovo pa je, da tudi duhovniki ne bodo v nedogled podpirali nekaj, kar ni v skladu z vero in realnim stanjem, v katerem živi vernik v Sloveniji!«

Izpolnila se ji je mladostna želja

Se kot mlado dekle je Monika hotela k benediktinkam na Nonnbergu pri Salzburgu, a novonastale politične razmere (nacistična zasedba Avstrije) in temu sledeča druga svetovna vojna so njeno namero preprečile. Poslali so jo za učiteljico na Poljsko, kjer je spoznala svojega bodočega moža, ki je bil pozneje znan zdravnik na Dunaju. Z njim je imela sedem otrok. Ko je mož umrl in so vsi otroci prišli do poklica, je leta 1976 stopila v že omenjeni samostan, nedavno pa je napravila večne zaobljube.

tržaške novice

Deželni kongres DC v Trstu

V sotočo 17. aprila je bil v Trstu osmi deželni kongres Krščanske demokracije, ki so se ga udeležili strankini voditelji, parlamentarci in vladni predstavniki, deželni predsednik Comelli in delegacije drugih strank. V dvorani Avditorija so zborovali najprej poslušali politično poročilo deželnega tajnika Braide. V njem je ta podčrtal glavne teme sedanjega, predvsem vsedravnega političnega trenutka in organizacijski ter idejni pomen stranke.

Med delegacijami je bilo tudi predstavništvo deželne Slovenske skupnosti, ki so jo sestavljali D. Štoka, A. Bratuž, Z. Harej in M. Terpin. Poleg strank iz dežele so bile prisotne tudi delegacije avstrijske Volkspartei ter SZDL Slovenije in Hrvatske. Zborovalci so nato izvolili delegate za vsedravnega kongresa, ki bo v maju.

Rojan

»Butalci« v izvedbi dijakov srednje šole F. Erjavca. Dijaki te srednje šole so vpeljali tradicijo, da se vsako leto predstavljajo z delom kakega mladinskega pisatelja. Letos so izbrali ob 50-letnici smrti pisatelja Frana Milčinskega uprizoritev njegovih Butalcev. Tako je povedal v nagovoru ravnatelj šole inž. Josip Pečenko, ter poudaril, da je šola dobila za svojo gledališko amatersko dejavnost več priznanj »Mladi odres«. Tako predstava terja dosti naporov od profesorja, ki predstavo pripravi, pa tudi dijaki žrtvujejo veliko svojega prostega časa v ta namen. Vsi pa imajo zadovoljenje, če predstava lepo uspe.

In reči moramo, da je predstava »Butalcev« zelo dobro uspela. Zaslugo za to ima v prvi vrsti prof. Lučka Peterlin-Sušić, ki je delo odrsko priredila in skrbno

7. pohod prijateljstva

Skupina za Posoški mladinski socialni turizem (T.G.S. Isontino) iz Gorice je v sodelovanju z Občinsko zvezo telesno kulturnih organizacij iz Nove Gorice organizirala lepo uspel množični pohod prijateljstva mladine obeh narodnosti z obeh strani meje. Udeležilo se ga je okoli 5.000 mladih Slovencev in Italijanov.

Tak pohod je lepa priložnost za medsebojno spoznavanje in utrjevanje prijateljskih vezi, saj se odvija pod geslom: Kdor si pridobi prijatelja, najde zaklad. Kdor je imel priložnost opazovati to veliko manifestacijo miru je vsaj ta dan pozabil, da obstaja meja, ki loči narode, saj so mladi z enako prešernostjo tekli po goriških kot novogoriških ulicah in oznanjali, kjer je pravo prijateljstvo, tam ni predsodkov, kreganja in sovraštva.

Proga je bila dolga 11 km in je šla od Travnika po ulicah Oberdan - Corso Verdi - Corso Italia - 24 Maggio - N. Sauro - Trg Municipio - Mazzini - Marconi - D'Annunzio - del Colle - Giustiniani - del Rafut - Corsica - S. Gabriele - Erjavčeva ulica - Kidričeva - Lenina - Cankarjeva - Partizanska - Prvomajska - Štrkljeva - Vojkova - IX. korpusa - mejni prehod Solkan - Svetogorska - Mighetti - Orzoni-Don Bosco - sedež TGS I.

Med potjo so bile kontrolne točke in okrepčevalnice. Na cilju — pri salezijancih v Gorici je vsak udeleženec dobil medaljo, ki predstavlja cerkvico Sv. Duha ob goriškem gradu. Ob startu in na cilju je udeležence pohoda zabavala folklorna skupina iz Palmanove v svoji srednjeveški opravi ter slovenska in italijanska godba na pihala. Glavne nagrade so podelili predstavniki oblasti z obeh strani meje. Izrekli so tudi pozdrave in želje, da bi se ta tradicija še nadaljevala, kajti mladina gradi lepšo bodočnost med narodi.

Vojaki so za vse udeležence pripravili okusno paštašuto. Deloval je tudi dobro založen bar. Posamezne skupine so glede na število članov prejele primeren pokal ali plaketo. Z jugoslovanske strani sta bili največji skupini osnovna šola Šempeter in Nova Gorica, z italijanske pa italijanska srednja šola Favetti in slovenski goriški skavti, ki so se razdelili v štiri skupine: Sovodnje, Štandreč, skavti iz Gorice ter volčiči in verveice iz Gorice in tako odnesli največ priznanj. Poleg tega je skupina 35 odraslih skavtov sodelovala pri organizaciji in izvedbi samega pohoda.

Zamejske Slovence so častno zastopale tudi ostale skupine: srednja šola I. Trinco, Dijaški dom, osnovna šola iz ul. Brolo in V. Veneto, Naš prapor, osnovna šola iz Štandreža, Podgore in Pevme.

ter domiselno zrežirala. Kdor je kdaj poskusil naštudirati kako igro z mladimi igralci, ve, koliko truda in potrpljenja taka postavitev zahteva. Moramo pa reči, da je režiserka našla v svojih igralcih dobre sodelavce, ki so znali slediti njenim hotenjem in vsak posebej ustvarili posrečene in dobro izdelane like.

Naj omenimo štiri tepanjske vaške klepetulje, ki so jih sproščeno zaigrale Nataša Franca, Erika Piščanc, Ivana Verginčla in Kristina Trnovce. Sigurnost v nastopu so pokazali tudi Danijel Sardo v vlogi Copatke, Ingrid Sedmak kot njegova žena, Valter Piščanc kot slikar Cačka ter Breda Husu kot grofica. Še posebej je treba pohvaliti tri različne in dosledno izpeljane like; ti so: Aleksander Kompare kot policaj, Maksi Kralj kot Cefizelj in Andrej Pieri kot župan. Pa tudi vsi ostali — Igor Civardi, Robert Mosetti, Erik Dolhar, Marko Švagelj, Monika Mosetti in Egon Emili — so bistveno pripomogli, da je predstava ogrela številno občinstvo. Ob koncu moramo omeniti še lepo sceno, ki so jo dijaki izdelali pod vodstvom prof. Karmen Jugovic.

Igra je zabavala tako mlade kot stare, zato bi bilo škoda, če rojanski dijaki ne bi ponovili predstave še kje drugje.

Opčine

Občni zbor Hranilnice in posojilnice. Bil je v nedeljo 18. aprila in se ga je udeležilo lepo število članov. V vrsti zborov je bil za 73. Vodil ga je predsednik inž. Milan Sosič. Ob koncu lanskega leta je zadruga štela 570 članov. Kriza, ki je zajela kmetijstvo, obrtništvo in gradbeništvo, torej področja, s katerimi je openska ustanova še posebej povezana, je seveda pustila svoje sledi tudi pri dejavnosti te hranilnice. Kljub temu pa je hranilnica končala svoje iansko poslovanje z velikim uspehom ter med drugim uvedla tudi nekatere nove službe, med temi npr. izplačevanje pokojnin INPS.

Knjigovodstvo je lani opravilo kar 310 tisoč vknjižb, skupna vrednost vlog pa je dosegla 44,7 milijarde lir. Čisti dobiček poslovnega leta je bil 1 milijardo 428 milijonov lir. Prav zaradi naraščanja obsega bančnih poslov je postal sedanji sedež hranilnice za občinstvo in uradnike (teh je 37) že pretesen in se zato sedaj vodstvo pogaja za nakup primerne stavbe nedaleč od sedanjega sedeža.

Pristojni organi so lani odobrili nova pravila hranilnice. Na podlagi teh pravil bo imel denarni zavod širše poslovne pristojnosti in dvojezični napis. Ni pa hranilnici uspelo odpreti novega okenca pri Domju. Banca d'Italia je namreč prošnjo zavrnila. Zdej bo hranilnica vložila prošnjo, da bi smela nuditi posojila tudi v miljski občini.

Prosek

Zasačena dva mazača. Shod neofašističnega voditelja Almiranteja v Trstu je vzpodbudil nekatere mlade desničarske skrajneže, da so se ponovno spravili nad slovenske spomenike in sedeže slovenskih organizacij. Tako so se lotili tudi spomenika padlim partizanom na Proseku. Dva izmed njih sta v noči na preteklo nedeljo začela s pisanjem svojih gesel, ko sta bila zasačena. Po razgibanem lovljenju in skrivanju so ju karabinerji le prijeli in odpeljali na tržaško kvesturo. Pri sebi sta imela cel sveženj protislovenskih letakov.

Iz Jugoslavije

Marijina prikazovanja v Medjugorju

»Glas koncila« iz Zagreba poroča 18. aprila, da je škofijska oblast v Mostarju imenovala posebno komisijo, ki naj preuči, ali so Marijina prikazovanja v Medjugorju, o katerih smo že poročali, res avtentična, to se pravi, da mora komisija ugotoviti, ali se je Marija tudi dejansko prikazala. Ta komisija je 5. marca imela svojo prvo sejo. Cerkvena oblast — in samo ta — mora izpričati, da se je Marija res prikazala in da je to in to razodela. Ta oblast pa postopa v danih primerih zelo počasi, previdno in strogo.

Zakaj počasi? Zato ker Kristusova prava Cerkev teh prikazovanj ne potrebuje. Če bi jih potrebovala za svoj obstanek, bi seveda kar hlastala po njih in delala zanje veliko reklamo. Cerkev sloni na božji besedi in ta beseda sloni na velikih zgodovinskih dejstvih našega duhovnega odrešenja. Cerkev je živela in delala skozi sto-

.....
V dvorani šolskih sester v BORSTU bo v nedeljo 25. aprila ob 17. uri vesela prireditve

PRAZNIK TRETJE ŽIVLJENJSKE DOBE

Na sporedu je mladinska igra, nastop otrok osnovne šole in vrteca, nagovor ter petje moškega okteta iz Trsta.

.....
letja brez Lurda in brez Fatime ter bo živela in delovala do konca dni, tudi če bodo ta Marijina svetišča kdaj prenehala.

S tem pa ni rečeno, da so Marijina prikazovanja brez pomena v življenju Cerkve. Iz teh svetišč (da omenimo samo Lurd in Fatimo) so prišle in še prihajajo mnogotere duhovne in telesne dobrote, ki razodevajo božjo ljubezen in moč Marijine priprošnje ter posredno izpričujejo resničnost naše svete vere. Za vse to moramo biti Bogu hvaležni.

Avstrijski državni predsednik je obiskal Jugoslavijo

Predsednik avstrijske zvezne republike dr. Rudolf Kirchschlagger se je pretekli teden dni mudil v Jugoslaviji in se pogovarjal s tamkajšnjimi vodilnimi državniki. V Beogradu se je sestel s predsednikom predsedstva Sergejem Kraigherjem in vlade Djuranovićem, v Ljubljani s predsednikom predsedstva SR Slovenije Viktorjem Avbeljem, v Zagrebu z Jakovom Blaževićem. Kirchschlagger je priznal, da še niso rešena vsa odprta vprašanja, ki se nanašajo na slovensko in hrvaško manjšino v Avstriji, a obenem izrazil prepričanje, da se bodo razmere postopoma zboljšale. Poseben pomen ima za obe državi dolgoročno sodelovanje, zlasti v obliki proizvodne kooperacije in skupnih naložb.

Mladika št. 4

Za velikonočne praznike je izšla četrta letošnja številka, ki ima za uvodno misel »Življenje ali smrt«. Napisal jo je Milan Nemač. Novelo »Prve češnje« je prispevala Zlatka Lokatos, pesem »V mesecu cvetočih češenj« pa Vladimir Kos. O butarrah na oljčno nedeljo piše M. S. Marija Besednjak je avtorica razgovora, ki ga je imela v Ljubljani z Makedoncem Aleksandrom Stralno, kateri študira na tamkajšnji univerzi.

Enajsto nadaljevanje iz dnevnika beneskoslovenskega duhovnika Antona Kufola zajame čas od 1. do 14. oktobra 1943. O problemu kadrov v slovenskem športu razpravlja Ivan Peterlin. Olga Lupinc nadaljuje svoja razmišljanja o pravnem pisanju. V zaglavju »Staro in novo« vzemo o glasbilu, monsunu in mavrici. Na žalostni pojav, kako je človek pri 50 letih vsega naveličan opozarja članek »Se huje kot vol tel sod...« Zanimivo so kratke vesti pod naslovom »Mogoče ne veste, da...« »Pod črto«, ki je kritična rubrika, pa najdemo tri zapiske: Vprašanje, ki terja odgovor; Trideset let prepozno in Logačani so se pobratili s Repentaborom (napake so v izvorniku).

Več strani je posvečenih ocenam raznih knjig. Tako piše M. T. pod naslovom »Usoda nekega naroda« (gre za poljskega) o knjigi »Zalost zmagoslavja« (Poljska vojna in emigracijska lirika med drugo svetovno vojno 1939-1945). Martin Jevnikar poroča o knjigi Andreja Kobala »Slovenec v službi FBI in druge zgodbe ameriških Slovencev«. Isti omeni pesniško zbirko Borisa Pangerca »In legla je tišina«. O slovenskih planincih v španskem jeziku nas seznanja Ivo Jevnikar. Polemično je napisan odgovor tržaškemu »Delu« pod naslovom »Zanemarjeni, odrinjeni, neupoštevani«. Gre za krivičen in nizkoten napad glasila PCI v slovenščini proti Slovenski skupnosti v zvezi s kulturno politiko SSG v Trstu.

Številko dopolnjuje rubrika »Antena« s kratkimi novicami iz slovenskega kulturnega prostora, pisma bralcev in »Čuk na obelisku«. - jk

Misijonska revija o pokojnem goriskem nadškofu

Revija »Mondo e missione« prinaša poročilo o misijonski pomoči v Afriki, ki jo je nudil goriški nadškof Peter Cocolin. Prinaša tudi več slik iz časa njegovih obiskov v Afriki. Nadškofija nadaljuje z misijonsko pomočjo, kakor ji je to zahteval pokojni nadpastir.

Vlak prijateljstva v Novi Gorici in v Gorici

V Celovcu so organizirali poseben vlak, ki je preteklo nedeljo povezal Novo Gorico in Gorico s koroško prestolnico. Izleta se je udeležilo 500 oseb, med katerimi so bili tudi Slovenci.

Vlak je iz Celovca prišel v Slovenijo skozi karavanški predor in prek Jesenic in Podbrda po baški in soški dolini prišel sredi dopoldneva na novogoriško postajo. Tu so udeleženci vlak zapustili in odšli na zakusko v Park hotel, nato pa v Kulturni dom, kjer jih je pozdravil novi župan Zorko Debeljak. Odgovoril mu je celovški župan Guggenberger, ki je poudaril, da so stiki med Celovcem, Novo Gorico in Gorico stari že 17 let. Sledil je kulturni program. Najprej je nastopil pevski zbor s Koroškega, nato pa Briški oktet in zbor iz Vrtojbe.

Opoldne je vlak odpeljal v Gorico, kjer je izletnike na južni postaji sprejel goriški župan Scarano. Tudi tu sta si zastopnika obeh mest izmenjala darila, v programskem delu pa so nastopili člani folklornih skupin iz Celovca in Gorice. Kosilo je bilo na goriskem gradu. Ob 16. uri je vlak prek Vidma in po Kanalski dolini odpeljal proti Koroški.

Koncert zbor »Obala«

Ob zaključku letošnje koncertne sezone v režiji Glasbene maticice, ZSKP in ZSKD je v soboto 17. aprila v Kulturnem domu v Gorici nastopil mešani zbor Obala iz Kopra, ki ga vodi Mirko Slosar. S tem večerom je torej serija šestih zelo uspešnih abonmajskih koncertov za nami, in mirno lahko zatrdimo, da je splošna bilanca prav dobra. Gotovo bi seveda imeli lahko še, zlasti včasih, več obiska; gotovo bi imeli lahko tudi več abonentov. Treba pa bo misliti za bodoče, kako celotno stvarnost v tem oziru še izboljšati.

Sobotni večer je imel prav lep uspeh. Koprski zbor je svoj program razdelil na dva dela. Prvi je bil umetni, drugi pa ljudski. V prvem smo lahko predvsem poslušali polifonske in moderne skladbe. Tako naj omenimo skladatelj Hasslerja, Gabriellja, Gallusa, Brucknerja, Verdija, Vrabca, Merkuja in Schaferja. Gre za niz v času in prostoru ter slogu zelo različnih avtorjev, katerih dela je koprski zbor podal z velikim smislom za dognano umetniško interpretacijo in tehnično visoko ravno. V drugem delu pa so nam koprski pevci podali skladbe, zlasti slovenske in jugoslovanske narodne, v priredbah nekaterih znanih skladateljev, med njimi Mokranjca, Mirka, Vremšaka, Kreka in dirigenta samega. Za zaključek samo še to: škoda, da se lepega koncerta ni udeležilo večje število ljubiteljev glasbe. - Bgs!

Štandž

Gostovanje Korošcev. V goste k dramski skupini iz Štandreža so prišli igralci iz Sel na Koroškem. Gre za vas, ki je zelo povezana s Štandrežem in sploh z Goriško, saj so tam gostovali že večkrat ne samo igralci iz Štandreža, ampak tudi druge naše skupine in pevski zbori. Sele so namreč kulturno močno razgibana vaška skupnost in narodno ena najbolj zavrednih vasi na Koroškem. Njihov zbor je lani tudi pel na Cecilijanki. Vsled tega nekoliko zamerim našim mladim, da jih v nedeljo ni bilo v Štandrež v večjem številu, da bi pozdravili te svoje znance.

Koroške igralce je na začetku pozdravil predsednik domačega društva dr. Damjan Paulin, nakar so Korošci odigrali tridejansko »Kako iz zadrege«. Komedija je vzeta iz koroškega kmečkega življenja v preteklosti, ko so se starši izbirali neveste in so bile žene, ki so nosile hlače pri hiši, kadar se je mož priženil na grunt. Zgodilo se je pa tudi, da so se rodili nezakonski otroci brez vednosti zakonskega druga. Na teh elementih je zgrajena komedija, ki so jo Selani kar dobro podali, saj se jim ni bilo treba pretvarjati, ko so pa na kmetih doma. Občinstvo je ob igri uživalo in se zabavalo. Za oddih in sprostitve po veliki noči je bila igra kot nalašč.

Po končani igri se je zastopnica Selanov

zahvalila za povabilo, mi se pa njim zahvaljujemo za podano igro. Da bi se dalje pletli medsebojni kulturni stiki med nami in njimi!

(r+r)

Gradež proslavlja msgr. Faina

Letos mineva 25 let, odkar je msgr. Silvano Fain na čelu gradeške župnije (1957-1982). V zvezi s tem je poseben odbor pripravil vrsto prireditev, ki so se pričele v nedeljo 18. aprila z razstavo »Poklic« in se bodo zaključile 1. maja z romanjem na Barbano, od 6. do 9. maja pa z romanjem v Assisi. V tem razdobju se bodo zvrstila razna predavanja, konference in sv. maše. Tako bo v nedeljo 25. aprila ob 10. uri v baziliki sv. Evfemije koncelebrirana maša, pri kateri bodo sodelovali vsi gradeški duhovniki in kaplani, ki so se zvrstili v teku zadnjih 25 let, v sredo 28. aprila ob 17.30, na dan, ko je msgr. Fain prišel v Gradež, bo pa maševal v isti baziliki ob udeležbi župnijskega pastoralnega sveta.

Pripravljalni odbor je obenem povabil vso župnijsko skupnost, naj počasti jubilej msgr. Faina zlasti s tem, da pomaga pri obnovitvenih delih v cerkvi sv. Krizogona in da prispeva k postavitvi Marijinega kipa, ki naj bi bil spomenik vsem, ki so v morju izgubili življenje. Pripravljalni odbor sestavljajo župnijski pastoralni svet in gradeški župan on. Mario Marocco.

SKPD MIRKO FILEJ V GORICI

prireja

KONCERT

kvarteta »QUANTZ« iz Trsta. Flavte: Miloš Pahor, Erika Slama, Fabio Devetak in Aleksej Kalc. Na sporedu: Telemann, Boismortier, Quantz, Dittersdorf, Aman, Pettrassi, Feld, Staeps.

Koncert bo v razstavnih prostorih Palače Lantieri, Trg sv. Antona 6 v **torek 27. aprila ob 20.30**. Na ogled je tudi razstava slikarja Kmalca.

Pastirček št. 7

Vsebinska te številke je večidel posvečena Veliki noči, največjemu prazniku krščanstva. Na začetku je objavljena slika Tona Kralja Vstali Jezus v družbi svoje Matere in apostolov. Zgodbica »Velikonočni pirihi« je od pokojnega Roberta Hlavatyja, pesmi »Povabilo k veselju za celo leto« in »Pojmo z Marijo« od Vladimira Kosa oz. Ljubke Sorli. Ta je napisala tudi pesmi »Mali znanstvenik« ter »Lastovičke, dober dan«. Slednje je uglasbil njen sin Andrej Bratuž. Poleg tega je še daljši spis o velikonočni sveči.

Zora Saksida je spet pripravila duhovne naloge za višjo stopnjo osnovnih šol. Treba je odkriti ime nekih po svoji neumnosti znanih vaščanov, neke zelenjave in nekega poklica. Ista objavlja pesem »Zajček v zadregi«. Prav tako bodo mlade bralce zaposlile risbe, ki ponazorjuje duhovna dela usmiljenja.

M. Perat predstavi zdravnika in slikarja Roberta Hlavatyja, ki je umrl letos 16. januarja, Ljuba Smotlak pa nadaljuje s »Tržaškimi sprehodi«. Na počitniško kolonijo v Dragi opozarja poseben članek. Celostranski oglas pa vabi prijatelje »Pastirčeka« na III. Pastirčkov dan, ki bo v nedeljo 9. maja ob 16.30 v Števerjanu. - jk

»KATOLISKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Udeležencem tržaškega romanja v slov. Lurd - Senovo - Stično

Vseh romarjev je 650, tj. 13 avtobusov. Vsak avtobus bo imel svoje številko. Avtobus št. 1 Mačkolje in Dolina, št. 2 Sv. Barbara in Zavljje, št. 3 Boršt in Opčine, št. 4 Sv. Vincencij, Salezijanci, Sv. Jakob, št. 5 Nabrežina in Zgonik, št. 6 Barkovlje, št. 7 Sv. Ivan in Trebče, št. 8 Marijina družba (ul. Risorta), št. 9 Sv. Križ, št. 10 Devín in Kontovel, št. 11 Rojan, št. 12 Bazovica in št. 13 Prosek. Odhod iz vseh krajev, ki so prvi označeni je v sredo 28. aprila ob 6. uri. Avtobus št. 8 odpelje s trga Oberdan. Ne pozabite vzeti s seboj veljavnih potnih listov oziroma osebnih izkaznic! Program in nekatera navodila boste dobili v avtobusih.

Šport

MOSKA D LIGA

Gold Fassel-Olympia Terpin 2 : 3 (15 : 5, 3 : 15, 13 : 15, 15 : 10, 12 : 15)

Olympia Terpin: Spacapan M., Cotič M. in S., Dornik, Černic M., Markošič, Terpin D. in Kuštrin.

V nedeljo 18. aprila je goriška Olympia Terpin gostovala pri tržaški ekipi Gold Fassel. Tekma je bila živčna in napeta, saj se bližamo koncu prvenstva in je zato vsaka točka dragocena.

Goričani so začeli slabo, saj so jim Tržačani dali v prvem setu pošteno lekcijo, nakar so jim gostje v drugem setu vrnili milo za drago. Najbolj sta se obe ekipi potrudili v tretjem in četrtem nizu, ki sta bila najbolj zanimiva in razgibana. Končno so v petem nizu prevladali Goričani, čeprav ne brez težav: začeli so sicer dobro, a so jih nasprotniki prehiteli in vodili z 12 : 9. Olympijci so morali res napeti vse sile, da so končno zmagali. S to tekmo se igralec Robert Markošič poslavlja, saj bo moral k vojakom. Zato bo Olympia v bodoče imela težave z menjavami.

Na lestvici je na prvem mestu Nuova pallavolo - Trieste, drugo mesto pa si delita ekipi Olympia Terpin in Juventina Belca.

V soboto 24. aprila bodo Goričani imeli v gosteh tržaško ekipo La Talpa. Tekma bo v Štandrežu ob 20.30.

MOSKA LIGA UNDER 15

Olympia-Juventina 2 : 0 (15 : 11, 16 : 14)

Olympia: Cotič, Podveršiš, Spacapan, D. in I. Brešan, Bertolini, Kontin, Devetak. G. R.

UNDER 15

Juventina-Olympia 1 : 2 (15 : 7, 4 : 15, 11 : 15)

Olympia: Cotič I., Podveršiš D., Spacapan I., Brešan D. in I., Devetak I., Humar M., Marassi L., Rogelja D., Velušček R., Kontin S., Corsi M., Bertolini J.

Olympijci so bili tudi v drugem povratnem slovenskem derbiju boljši od Juventine. Tekma je bila precej borbeno. Prvi set so zaslužno zmagali nasprotniki, saj so izvajali bolj mirno in učinkovito igro. V drugem setu pa so olympijci nastopili bolj odločno in povsem nadigrali juventince. Zadnji set je bil najlepši, saj sta si bili ekipi enakovredni vse do desetih točk. V končnih trenutkih pa so plavi zgrešili manj žog in zasluženo osvojili nov par točk, s katerima so se povzpeli na končno drugo mesto na lestvici. - mar

La Scarpoteca-Olympia 1 : 2 (15 : 13, 11 : 15, 13 : 15)

V zadnjem prvenstvenem nastopu Under 15 so najmlajši odbojkarji Olympie premagali v gosteh La Scarpoteca. Ze od prvih žog je bilo razvidno, da bo tekma vse-skozi izenačena in borbeno, saj sta ekipi več let stara tekmeča v vseh mladinskih prvenstvih. - mar

★

Pravičnemu se ne spodobi lagati, pametno pa je resnico včasih zamolčati (škof A. M. Slomšek).

OBVESTILA

Društvo »Anton Gregorčič« v Gorici prireja v nedeljo 16. maja celodnevni izlet v Režijo ob strokovnem vodstvu prof. Pavleta Merkušja.

Osnovna šola v Mavhinjah vabi na slovesno poimenovanje po pesniku Josipu Murnu, ki bo v nedeljo 20. maja ob 16. uri.

PD Mačkolje vabi na razvitje prapora ob 30-letnici društvenega delovanja. Svečanost bo v nedeljo 25. aprila ob 18. uri v srenjski hiši v Mačkoljah.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bosta v ponedeljek 26. aprila govorila Marino Qualizza in P. Petričič o Beničiji v letih 1943-45. Začetek ob 20.15.

DAROVI

Za Katoliški glas: Elvira in mama namesto cvetja na grob prof. Pavšiča 50.000; A. Breclj 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Mira Sorč v spomin Rike Cuk 10.000 lir.

Za ZCPZ, Trst: Justina in Milko Cibic v spomin Marija Blažona 20.000 lir.

Za cerkev v Novi Gorici: Enzelma Trošt namesto cvetja na grob sestre Jožefe 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Pepca Srebrnič, Gorica 20.000; N. N., Trst za nakup 10 ton riža 1.000.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 25. aprila do 1. maja 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Nikolaj Rimski Korsakov«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Na goriskem valu. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev. 15.00 »Veš, poet svoj dolg...«

Ponedeljek: 8.10 Arhitektura in arheologija. 9.30 Alternativna kozmetika. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime? 13.20 Beseda in pesem. 14.10 Otroci pojo. 14.30 Josip Jurčič: »Deseti brat«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Računalnik v službi človeka.

Torek: 8.10 Dogajanja iz polpretekle dobe. 9.30 Ali ste že prebrali? 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.10 Otroški kotiček: »Najlepše bajke za najmlajše«. 14.30 Pesmi brez besed. 14.55 Naš jezik. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti. 18.00 Claudio Grbec: »Učiteljica Marta«.

Sreda: 8.10 Slovensko planinstvo na Tržaškem. 9.30 Alternativna kozmetika. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pod Matajurjan; beležka. 13.20 Revija »Primorska poje« 1982: mešani zbor Mačkolje, Tržaški mešani zbor in moški zbor »Valentin Vodnik«. Dolina. 14.10 Otroški kotiček: »Pojte, pojte, drobne ptice«. 14.30 L. N. Tolstoj: »Ana Karenina«. 15.00 Ameriška glasba. 16.00 Strategija napetosti v Italiji. 16.35 Motivi z malega zaslona. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pesniki so čudenje sveta. 18.40 Iz beležnice Viljema Černa.

Četrtek: 8.10 Doma in na tujem. 9.30 Pravica do pokojnine in socialnega varstva. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Od Milj do Devina; beležka. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.55 Naš jezik. 15.00 Jugoslov. izvajalci. 16.00 Domači obrazi. 16.35 Južnoameriški motivi. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 Četrtkova srečanja. 18.30 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 9.30 Stilno pohištvo. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na goriskem valu; beležka. 13.20 Četrtkova srečanja. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 15.00 Film in filmska glasba. 16.00 Zivozeleno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje 82: (Pod lipo, Bori, Vesna, Podnanos, Postojna, dekliški zbor I. Gruden). 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 9.00 Pesmi o delu. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Oddaja o Režiji; beležka. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.30 Dijaška tribuna. 17. Primorska poje: Divača, Tabor, Soča, TPZ. 17.45 Mario Uršič: »Stražak Lloydovih kurjačev«. 18.45 Vera in naš čas.

Knjižne novosti

v Katoliški knjigarni v Gorici

Kruh za novi svet. Kdo je Marija. Smarnično branje. Spisal dr. Janez Jenko SDB.

Prerok za naš čas. Smarnična razmišljanja za 800-letnico Frančiškovega rojstva.

Kratko sveto pismo s slikami. Ponatis.

B. Golob: Zive besede. (Skrb za jezik ni vedno lahka. Ta knjiga vam želi povedati predvsem to, da je zares potrebna). Mladinska knjiga.

F. Bevk: Znamenja na nebu. Zgodovinska trilogija. Čas dogajanja je med leti 1316-1349, kraj pa Goriška, Tolminsko in Furlanija. Trilogija vsebuje knjige: Krvavi jezdec - Skorpioni zemlje - Crni bratje in sestre.

Mirko Mahnič: Klici. (Zapiski gledališkega lektorja v obliki nekakšnega dnevnika, vmes vpleta spomine, orise in pričevanja pisateljev, kritikov, dramaturgov, igralcev).

Ciril Zlobec: Pesmi ljubezni.

Ivan Minatti: Nekoga moraš imeti rad.

Anton Ingolič: Nemir mladostnika.

Gorizia e l'Isontino. Gorica in posočje. V slikah od Trente do izliva Soče.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ganjeni ob tolikih izrazih sožalja ob tragični in nenadomestljivi izgubi našega

Maria Pahorja

in ker se ne moremo vsakomur posebej zahvaliti, se na ta način iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in nas tolažili. Posebna zahvala veleposlaniku SFRJ v Rimu, generalnemu konzulu SFRJ v Trstu, konzulatu Republike Italije v Zagrebu, medicinskemu centru neurokirurške univerzitetne klinike v Zagrebu, gg. duhovnikom za cerkveni obred, predstavniku Slovenskega gospodarskega združenja za poslovilne besede, pevcem, predstavnikom jugoslovanskih in italijanskih podjetij, darovalcem cvetja in vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin in ga pospremili na zadnji poti.

Gorica, 18. aprila 1982

Zena z otrokoma, mama, sestra in bratje z družinami

ZAHVALA

Ob izgubi dragega očeta in starega očeta

Antona Pavšiča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali in na katerikoli način počastili njegov spomin. Posebna zahvala msgr. Močniku, podgorskemu župniku g. Jugu in prof. Jericiju.

Gorica, 20. aprila 1982

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI